

Salvador Comas: «El Carnaval és una festa molt nostra i no es parla de política»

L'ànima del Carnestoltes de Sant Pere Pescador recorda que, temps enrere, la Generalitat «ens va posar una multa de cent milions de pessetes per fer la quina per recollir fons»

Membre de la Colla dels Pencaires de Sant Pere Pescador. Salvador Comas i Muixach (l'Escala, 1952) viu a Sant Pere Pescador des dels sis anys. Electricista de professió, va entrar en política en les primeres eleccions democràtiques i va esdevenir, de ben jove, l'ànima del Carnaval santperenc.

Salvador Comas agraeix la feina dels professionals de l'Hospital Comarcal de Figueres, dels Centres d'Atenció Primària, metges i gent sanitària, donant-los suport per fer el Carnaval de l'any vinent sense mascaretes.

Des de quan remena les cireres amb el Carnaval?

Soc un dels organitzadors del Carnaval d'aquesta segona etapa que s'ha fet aquí al poble, perquè, abans de la Guerra Civil espanyola, ja hi havia hagut Carnaval, a Sant Pere. Amb la guerra, es va aturar i fins fa 47 anys no ho vaig reprendre, amb gent que ja no hi són. La gent gran, en aquells moments, ens va donar molt de suport i nosaltres ens sentíem bé amb ells. El gran avantatge que hem tingut és que no hem volgut la política a dins del Carnaval. Pots ser de qualsevol partit, però, a dins del Carnaval no se'n parla.

Ho ha complert tothom, això?

Ho hem complert. Això, des del primer dia que vam formar el Carnaval, vam dir que la política no hi entraria i no hi ha entrat. Hi han passat regidors, alcaldes... tots, però mai de la vida s'ha parlat de política.

Aquesta celebració ha servit per engrescar el poble...

Sí, senyor. Això va ser una unió total del poble, perquè, amb aquests 45 anys que portem, hi ha hagut moltes

generacions i en cap moment s'ha trencat ni hi ha hagut cap discussió. Hem tingut molts problemes, primer, quan anàvem a captar per obtenir diners, anant casa per casa i cadascú donava el que podia. Ningú va saber el que donava un o l'altre. Només érem quatre que teníem l'estat de comptes del poble i estava prohibit dir què donava tothom. El que tenia una dotzena d'ous la donava. Més endavant vam veure que ens quedaven molts cèntims al compte i vam mirar de reestructurar-ho una mica. Després, en comptes d'anar a captar, el diumenge fèiem un sorteig i ja teníem prou cèntims per cobrir les despeses.

Per ser un municipi turístic, aquesta és la millor època per fer Carnaval?

Crec que el Carnaval no té res a veure amb el turisme. Aquesta és una festa molt nostra, quan jo era jove, ens agradava la gresca i teníem dones de vuitanta anys que es disfressaven amb nosaltres.

Ha canviat molt de llavors amb ara?

No. Es va agafar una experiència. Primer, l'arròs el vam fer i es repartia a la plaça d'Espanya, que ara es diu plaça Major, però allà vam veure que, de seguida, quedàvem sense espai. Llavors, se'ns va ocórrer anar al parc del Riu, el lloc ideal. Allò va ser un lloc emblemàtic i allà vam començar a fer la quina. Quan van canviar la Guàrdia Civil pels Mossos, Jocs de la Generalitat va prohibir fer quines els dies que no eren de Nadal. Vam quedar desmantellats, perquè era la nostra font d'ingressos per poder aguantar el Carnaval. Em vaig trobar que jo estava cantant la quina i en Janet, un company, em va dir que aturés el joc i baixés, perquè hi havia els Mossos que volien parlar amb mi. Amb 3.000 persones, no podia dir que plegava de cantar números i vaig continuar. La Generalitat ens va posar una multa de cent milions de pessetes.

I què van fer?

Amb el secretari que teníem a Sant Pere, anàvem fent recursos, i no ens en sortíem. Fins que un dia vaig anar jo a la Generalitat, a Girona, i els vaig dir que el que ens demanaven no ho teníem. No havíem fet cap mal. Fins que el delegat del Govern, Xavier Soy, ens va proposar que féssim una rifa menor, una ruleta. I ens va rebaixar la multa a 25.000 pessetes.

D'on va sortir el nom de la «Sopa»?

Això ve d'herència, perquè, segons m'han explicat, la Sopa era un dinar de germanor per a la gent que no tenia

cèntims. Quan vam començar el Carnaval, vam dir que volíem fer Sopa. Vam fer una crida i vam dir que necessitàvem 70 persones que volguessin signar un paper per si necessitàvem pagar els músics tinguéssim diners. I els vam trobar.

Quan es comença a preparar el Carnaval?

Això no s'arregla amb un dia. L'organització que tenim a Sant Pere no és enlloc més. Si dic que dues mil persones menjaran arròs en vuit minuts, em diuen boig. Però, abans, hem de marcar els camins per on passen les paelles i hi ha molta feina.

Font del document:

https://www.emporda.info/carnaval/2021/02/09/carnaval-festa-nostra-no-parla/487151.html?utm_source=rss